

i det Hele taget, og som vil medføre et ikke ringe Studium for Skipperne, der skulle bruge det, og en Studering, som jeg ikke troer, at En af 100, ja En af 1000 vil underkaste sig. Jeg har faaet Bøgerne, og vi have efterseet dem, og det er forekommet andre ærede Medlemmer af Udvalget ligesom mig, at dette System ikke vil kunne have nogen Nytte i praktisk Henseende. Dersom man kunde sige, at hele den øvrige Verdens Skibe havde antaget dette System fremfor noget andet, saa var det Noget, der talte derfor; men i England har det ikke vundet Indgang, og jeg har navnlig i disse Dage seet, at der har været holdt et Møde for at beslutte, at alle de Skibe, der udgaar fra England, og som skulle signalisere alle de Skibe, de møde: „Krig med Amerika er sandsynlig“, skulle benytte det marhavtske Signaliseringsystem, hvilket altsaa viser, at dette franske System ikke er indført i England; altsaa selv om vore Skipper, hvad jeg ikke troer vil blive Tilfældet, kunde lære at bruge dette System, saa vilde de ikke have nogen Nytte af at bruge det. Jeg kan derfor ikke uden nærmere Oplysning være med at stemme for at bevilge denne Post.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Det Beløb, den ærede Rigsdagsmand nu omtalte, er blevet udbetalt, medens jeg havde med Indenrigsministeriet at gjøre; men jeg maa bemærke, at denne Udbetaling beroede paa en Overenskomst, der var afluttet mellem en af mine Formænd, jeg er indrer ikke hvilken, saavidt jeg veed var det i 1857, og Marineministeriet, saaledes at dette overtog at besørge Trykningen af ommeldte Værk, mod at Indenrigsministeriet bidrog en vis Sum dertil og fik et vist Antal Exemplarer deraf. Jeg tilstaaer, at det forekommer mig at være en meget bethdelig Sum, der er anvendt paa denne Gjenstand; men da det Ministerium, som maa anses for at være det meest sagkyndige i denne Retning — (A. Hage: Nei!) Jo, med Hensyn til Seilads er det vistnok det meest sagkyndige Ministerium; der er ikke noget andet Ministerium, der er saa søkyndigt som Marineministeriet — anbefalede dette Værk, saa var der Udsigt til, at en stor

Deel af Beløbet vilde indvindes ved Salget af Exemplarer. Denne Sag grunder sig, som sagt, paa en Overenskomst, der ligger længere tilbage i Tiden, om Noget, der i og for sig skulde være hensigtsmæssigt; men iøvrigt skal jeg indrømme, at hvis Sagen havde ligget for reen fra første Færd af, saa vilde jeg have haft Betænkelse ved at gaae ind paa denne Udgift.

Med Hensyn til det store Spørgsmaal skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (E. V. Rimestad) tager feil, naar han troer, at der i juridisk Henseende ikke skulde være Udgiftsposter, som Rigsdagen var forpligtet til at votere, det vil sige ligeoverfor Privates Ret. Saaledes have f. Ex. Private juridisk Ret til at fordrø betalt Renten af Kongerigets Statsgjæld, men desuagtet bliver den dog voteret igjennem Finantsloven. Jeg skal ikke nægte, at naar man vilde gjøre en Banquerot, saa blev den ikke bevilget, men det er jo Noget, som Gud være lovet, kun hører til Phantasiens rige Forestillinger. Hvad angaaer det, der af en anden æret Taler (Ansjør) blev bemærket med Hensyn til Regnskabet, da troer jeg virkelig, det maa beroe paa en Misforstaaelse fra hans Side. Jeg skal udtale, at i og for sig selv er jeg enig med alle de ærede Herrer, som mene, at man ikke med Hensyn til de frentidige Regnskaber skal følge den Vej, som man har betraadt ved at forelægge dette Forslag, uagtet jeg finder, det er fuldkommen rigtigt, at Forslaget er blevet forelagt; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at første Gang noget Saadant gjøres, kan der let oversees Noget, som maaskee ikke burde oversees, men hvorfor der er særlige rejsfærdiggjørende Grunde. Jeg skal tilføie, at det navnlig maaskee turde finde en Undskyldning deri, at jeg frattraadte Ministeriet, kort før Rigsdagen traadte sammen, og at der altsaa har været en Overgang af disse Sager, ikke alene paa Grund af Skiftet i selve Indenrigsministeriet, men ogsaa ved Overførselen af endel af dets Personale til Finantsministeriet. Jeg vilde anfæe det aldeles rigtigt, naar jeg tænker mig saadanne Regnskaber aflagte i Fremtiden, at der dermed fulgte, hvad meget godt kan sies, en Fortegnelse over de Beløb, som ere blevne